

Środa, 6 lutego 2013 r.

P7_TA(2013)0045

Eliminacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zapobieganie temu zjawisku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet ONZ: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom (2012/2922 (RSP))

(2016/C 024/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin + 5” i „Pekin + 10”, dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i platformy działania, odpowiednio z dnia 9 czerwca 2000 r. i z dnia 11 marca 2005 r.,
 - uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2006 r., zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010” (COM(2006)0092),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie Pekinu + 15 – Platformy działania ONZ na rzecz równości płci ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽²⁾,
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form ich dyskryminacji (Rada do Spraw Ogólnych z dnia 8 grudnia 2008 r.) oraz plan działania na rzecz równouprawnienia oraz wzmocnienia pozycji kobiet w ramach rozwoju jako część konkluzji Rady w sprawie milenijnych celów rozwoju przyjęty w czerwcu 2010 r. (Rada do Spraw Zagranicznych),
 - uwzględniając sprawozdanie z posiedzenia grupy ekspertów ds. zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt, które odbyło się w Bangkoku w dniach 17 – 20 września 2012 r.,
 - uwzględniając wyniki sprawozdania forum zainteresowanych stron ONZ w sprawie zapobiegania i likwidacji przemocy wobec kobiet zwołane w siedzibie głównej ONZ w dniach 13 i 14 grudnia 2012 r.,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet ONZ: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewczynek i zapobieganie wszelkim jej formom (O-000004/2013 – B7-0111/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i dziewcząt wciąż jest jednym z najpoważniejszych naruszeń praw człowieka o charakterze światowym i strukturalnym oraz jest zjawiskiem dotyczącym ofiar i sprawców niezależnie od wieku, wykształcenia, poziomu dochodów czy statusu społecznego, a także jest zarazem skutkiem i przyczyną braku równości między kobietami a mężczyznami;
- B. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet utrzymuje się w każdym kraju na świecie jako dominująca forma naruszania praw człowieka i główna przeszkoda w zapewnieniu równości płci i wzmocnieniu pozycji kobiet; mając na uwadze, że dotyka ona kobiet i dziewcząt we wszystkich częściach świata, niezależnie od czynników takich, jak wiek, klasa czy sytuacja ekonomiczna oraz uderza w rodziny i społeczności, pociąga za sobą znaczne koszty gospodarcze i społeczne, a także ogranicza i podkopuje wzrost i rozwój gospodarczy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 26.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- C. mając na uwadze, że wszystkie formy przemocy wobec kobiet – mianowicie przemoc fizyczna, seksualna i psychologiczna – wymagają reakcji, jak określono w ramach Pekińskiej Platformy Działania, ponieważ wszystkie ograniczają kobietom możliwość pełnego korzystania z praw człowieka i podstawowych wolności;
- D. mając na uwadze, że molestowanie i przemoc wobec kobiet obejmuje szeroki zakres naruszeń praw człowieka, w tym: wykorzystywanie seksualne, gwałt, przemoc domową, napaści na tle seksualnym i molestowanie seksualne, prostytutkę, handel kobietami i dziewczętami, naruszanie praw seksualnych i reprodukcyjnych kobiet, przemoc wobec kobiet w miejscu pracy, przemoc wobec kobiet w sytuacjach konfliktowych, przemoc wobec kobiet w zakładach karnych lub zakładach opieki, przemoc wobec lesbijek, arbitralne pozbawienia wolności oraz szereg okrutnych tradycyjnych praktyk, takich jak okaleczanie narządów płciowych, przestępstwa w imię honoru i przymusowe małżeństwa; mając na uwadze, że każde z tych nadużyć może pozostawić głębokie urazy psychiczne, wiązać się z fizycznymi i seksualnymi krzywdami lub cierpieniem, groźbami dokonania takich czynów i przymusem, zrujnować ogólny stan zdrowia kobiet i dziewcząt, w tym ich zdrowie reprodukcyjne i seksualne, a w niektórych przypadkach prowadzić do śmierci,
- E. mając na uwadze, że podczas gdy brak równości płci i dyskryminacja potęgują ryzyko przemocy, inne formy dyskryminacji związanej np. z niepełnosprawnością czy przynależnością do grupy mniejszościowej mogą zwiększyć ryzyko narażenia kobiet na przemoc i wykorzystywanie; mając na uwadze, że obecne odpowiedzi na przemoc wobec kobiet i dziewcząt i wszelkie towarzyszące im strategie zapobiegania nie obejmują w wystarczającym stopniu kobiet i dziewcząt, które cierpią z powodu wielorakich form dyskryminacji;
- F. mając na uwadze, że istnieją liczne strukturalne formy przemocy wobec kobiet, pośród nich ograniczanie kobietom prawa do wyboru, ich prawa do dysponowania własnym ciałem i do integralności cielesnej, prawa do edukacji oraz prawa do samostanowienia, a także pozbawianie kobiet pełnych praw obywatelskich i politycznych; przypomina, że społeczeństwo, które nie zapewnia kobietom i mężczyznom równych praw, utrwała strukturalną formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt;
- G. mając na uwadze, że lokalne i międzynarodowe organizacje pozarządowe, takie jak grupy wsparcia i prowadzące ośrodki dla kobiet, awaryjne linie telefoniczne i struktury wsparcia mają zasadnicze znaczenie dla postępów, jakich należy dokonać z myślą o likwidacji przemocy wobec kobiet i przemocy uwarunkowanej płcią;
- H. mając na uwadze, że jeżeli dążenia do położenia kresu przemocy wobec kobiet i przemocy uwarunkowanej płcią mają być skuteczne, wymagają międzynarodowej współpracy i działania, zdecydowanego zaangażowania ze strony liderów politycznych na wszystkich szczeblach, a także znaczących poziomów finansowania;
- I. mając na uwadze, że polityka i działania ONZ na rzecz likwidacji przemocy wobec dziewcząt i kobiet oraz przemocy uwarunkowanej płcią mają kapitalne znaczenie dla postawienia tych kwestii w pierwszej linii kształtowania polityki i działania na szczeblu międzynarodowym, a także dla zachęcania państw członkowskich UE do bardziej systematycznego zajmowania się kwestią przemocy wobec kobiet;
1. potwierdza swoje zaangażowanie w związku z Pekińską Platformą Działania oraz wymienionym w niej szeregiem działań na rzecz równości płci; ponownie podkreśla, że działania na rzecz położenia kresu przemocy wobec kobiet i dziewcząt wymagają podejścia skoordynowanego i wielosektorowego, obejmującego wszystkie zainteresowane strony oraz rozwiązywanie podstawowych przyczyn przemocy, takich jak bezpośrednia lub pośrednia dyskryminacja, przeważające stereotypy związane z płcią oraz brak równości między kobietami i mężczyznami;
 2. podkreśla znaczenie pozytywnych wyników 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet ONZ, która odbędzie się w dniach 4 – 15 marca 2013 r., w tym przyjęcie szeregu przyszłościowych uzgodnionych wniosków, które przyczynią się w znaczny sposób do położenia kresu przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym kobiet niepełnosprawnych, tubylczych, migrantek, nastolatek i kobiet z HIV/AIDS, tym samym rzeczywiście powodując zmiany na świecie;
 3. mając na uwadze, że wśród kluczowych priorytetów rozwiązywania kwestii przemocy wobec kobiet i dziewcząt powinna znaleźć się likwidacja dyskryminujących zachowań społeczno-kulturowych, które umacniają podporządkowane miejsce kobiet w społeczeństwie i skutkują tolerowaniem przemocy wobec kobiet i dziewcząt zarówno w sferze prywatnej, jak i publicznej, w domu, w miejscu pracy i w placówkach edukacyjnych; w tym kontekście wyraża nadzieję, że nastąpi przyspieszenie postępów w opracowywaniu międzynarodowych norm prawnych, standardów i strategii politycznych, które ulepszą usługi dla ofiar i ich ochronę, podniosą świadomość w celu zmiany zachowań i postępowania oraz przede wszystkim zapewnią wystarczające i spójne wdrażanie na całym świecie;

Środa, 6 lutego 2013 r.

4. uważa, że aby UE i jej państwa członkowskie stały się bardziej skutecznymi aktorami na arenie światowej, muszą również zwiększyć własne starania na rzecz likwidacji przemocy wobec kobiet i przemocy uwarunkowanej płcią; dlatego ponawia swój apel do Komisji o zaproponowanie strategii UE przeciwko przemocy wobec kobiet, w tym dyrektywy określającej minimalne standardy; w tym kontekście wzywa również zarówno UE, jak i poszczególne państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;

5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokonania przeglądu dostępnych strategii politycznych, programów i zasobów z myślą o stawieniu czoła przemocy w UE i poza nią, a także do umocnienia swoich strategii dzięki uaktualnionym instrumentom i ambitnym celom;

6. wzywa UE i państwa członkowskie do zwiększenia zasobów przyznawanych na kładzenie kresu przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym na szczeblu lokalnym, krajowym, europejskim i światowym, a także do udzielenia wsparcia podmiotom działającym na rzecz położenia kresu przemocy wobec kobiet i przemocy uwarunkowanej płcią, w szczególności organizacjom pozarządowym aktywnym w tej dziedzinie;

7. wyraża silne wsparcie dla pracy ONZ Kobiety, która jest głównym podmiotem w systemie ONZ działającym na rzecz likwidacji przemocy wobec kobiet i dziewcząt na świecie i zgromadzenia wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron w celu wypracowania zmiany politycznej i skoordynowanych działań; wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ oraz UE do zwiększenia swojego finansowania ONZ Kobiety;

8. wzywa Służbę Działań Zewnętrznych UE do dokładania coraz większych starań w celu zapewnienia ochrony i promowania praw człowieka kobiet i dziewcząt we wszystkich prowadzonych przez nią działaniach i dialogach, a także do przyspieszenia realizacji wytycznych UE w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form ich dyskryminacji, jak również tworzenia bliższych powiązań z działaniami prowadzonymi przeciwko przemocy wobec kobiet i dziewcząt w ramach unijnej współpracy na rzecz rozwoju, wspierając jednocześnie obrońców praw kobiet, praw człowieka i praw osób LGBT;

9. wzywa do opracowywania programów i mechanizmów instytucjonalnych na szczeblu międzynarodowym i regionalnym, tak by zagwarantować, że strategię prewencyjną przeciwko przemocy wobec kobiet i dziewcząt znajdują się w centrum wszystkich działań międzynarodowych mających na celu reagowanie na kryzysy humanitarne związane z sytuacjami konfliktu i pokonfliktowymi lub katastrofami naturalnymi;

10. wzywa UE do pełnego poparcia zaleceń grupy ekspertów, według których Komisja ds. Statusu Kobiet w 2013 r. powinna ustalić opracowanie światowego planu realizacji z myślą o położeniu kresu przemocy wobec kobiet i dziewcząt, skupiającego się szczególnie na zapobieganiu przemocy i sprawowaniu nadzoru oraz udzielaniu wytycznych operacyjnych dotyczących istniejących zobowiązań międzynarodowych (Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i Pekinńskiej Platformy Działania), który ma zostać przyjęty przez wszystkich członków ONZ i rozpatrzone w 2015 r.;

11. wzywa UE do wspierania rozpoczęcia światowej kampanii na rzecz zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocy uwarunkowanej płcią w celu podjęcia dalszych kroków na rzecz uczynienia naszych społeczności i krajów bezpiecznymi i w pełni przestrzegającymi praw człowieka kobiet i dziewcząt; wyraża przekonanie, że kampania ta powinna również opierać się na istniejącym partnerstwie między państwami i innymi odpowiednimi podmiotami, w tym społeczeństwem obywatelskim i organizacjami kobiecymi;

12. wzywa Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka do pełnego uwzględnienia sprawozdań i wniosków dotyczących przemocy wobec kobiet;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka.